

Skader, Tornskaden, Skarven (Aalekragen), Due- og Spurvehøge, Vandrefalke, Sneugler og Vildgæs med Undtagelse af Graagaasen maa jages hele Aaret. Vi vilde gerne have indføjet Fiskehejren og den store Havmaage. Jeg vil gøre opmærksom paa, at disse to Fuglearter gør betydelig Skade paa Fiskebestanden, særlig paa Yngelen. Nu hørte jeg den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen) udtale, at han ønskede, de skulde fredes en vis Tid, eventuelt fredes i et bestemt Tidsrum — jeg ved ikke, om det ærede Medlem mente i 2—3 Aar eller maaske længere. Det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse, at de kunde ikke gøre saa stor Skade paa Fiskebestanden som paa Blomsterbede. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der er dog den Forskel, at medens man jo kan plante Blomster hvert Aar, maa man værne om Fiskeyngelen, for den kan ikke saas eller plantes, selv om man kan omplante den. Man maa værne om Fiskeyngelen, for at den kan blive til store Fisk og saaledes faa Værdi, og i Henseende til Fiskeyngelen er den store Havmaage et meget stort Skadedyr. Naar man har skudt en stor Havmaage og skærer den op, vil man i dens Indvolde kunne finde mange Smaafisk. Vi er derfor af den Opfattelse, at hvis man vil værne om vor Fiskebestand, maa man udrydde de Fugle, som skader Fiskeyngelen, og det gælder om disse to Fugle. Af Lovforslaget ser jeg, at man vil værne om den store Havmaages Æg. Vi mener, at det vil være forkert. Vi ønsker derfor, at ogsaa den store Haavmaages Æg maa opsamles.

Da alle Partier i Folketinget har været enige om de Bestemmelser, som paa disse Punkter er sat ind i Lovforslaget, har jeg selvfølgelig ikke meget Haab om at kunne faa det forandret. Jeg har en Følelse af, at jeg er en enlig Svale, hvad dette Spørgsmaal angaar, men jeg har ikke villet undlade at gøre mig til Talsmand for den Tanke, at vi ikke bør faa en Jagtlov, som forringer Levevilkaarene for en Del af Befolkningen, som vanskeligt kan taale en saadan Forringelse. Jeg har ved adskillige andre Lejligheder haft Indtryk af, at man saavel i Rigsdagen som andre Steder havde den Opfattelse, at vor Fiskerbefolkning er ret vanskeligt stillet. Derfor synes jeg, det vilde være i allerhøjeste Grad uheldigt, om man fik en Jagtlov, der forringede Fiskernes Muligheder for at klare sig. Der er maaske et og andet Medlem, som vil tænke, at det er noget overdrevet at tage saa stærkt

Del i Forhandlingen om denne Jagtlov; men det er faktisk saaledes, at et meget stort Antal Fiskere har en ret væsentlig Indtægt ved Jagten. Dette gælder først og fremmest de allerdaarligst stillede af vore Fiskere. Derfor vilde jeg gerne have indført nogle Ændringer i Lovforslaget. Nu øjner jeg meget vel, at der ikke er meget Haab om, at det lader sig gøre, og for saa vidt det ikke lader sig gøre, maa jeg beklage, om det skulde ende med, at vi fik en Jagtlov, som Fiskerne maatte betragte som en betydelig Forringelse, og om hvilken de maatte mene, at den absolut vendte den tunge Ende ned mod dem. Jeg kan selvfølgelig ikke stemme for dette Lovforslag, som det foreligger, men kan vel ikke vente at faa Ændringer foretaget i det.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg tror ikke den ærede sidste Taler vil faa Ret i, at Fiskerne, naar dette Lovforslag er blevet til Lov, vil faa Grund til at beklage sig derover. Det er muligt, at Lovens Bestemmelser vil gøre noget Indgreb i den Ret, Fiskerne har i Øjeblikket, til at drive Jagt og derved formindske Dyrebestanden. Men jeg føler mig aldeles overbevist om, at de Fiskere, der kommer til at leve her i Landet om 30 eller 40 Aar, vil være os taknemlige, som har gennemført denne Lov, for naar den gennemføres, er der større Mulighed for, at der vil være noget for dem at jage, end hvis disse Bestemmelser ikke bliver gennemført.

Til det ærede Medlem, der mente, at den store Havmaage — som jeg i øvrigt ikke nævnte — og Fiskehejren tager megen Fiskeyngel, vil jeg desuden sige, at dette ganske sikkert ingen Indflydelse har paa det Antal Fisk, der lever i Havene. Fiskenes Yngel er nemlig, naar den kommer ud af Æggene, saa mangfoldig stor, at det afgørende for, hvor mange Fisk der skal leve i Havet, ingenlunde er det Antal Yngel, der bliver fortæret af Fugle, men Levevilkaarene for Fiskeyngelen i Almindelighed i Havene. Hvis en Havmaage æder en 500 Fiskeunger, betyder det blot, at andre 500 Fiskeunger, som ellers vilde være gaaet til Grunde blandt de Millioner, der gaar til Grunde af Fiskeunger, faar Plads til at leve der, hvor ellers de vilde have været, som Havmaagen har taget. Hvad Havmaager og Fiskehejrer kan tage af det Antal Fiskeunger, der findes i vore Farvande, er, kan jeg forsikre det